

Ikt. sz.: GAB-42/44-3/2023.

GAB-21/2023. sz. ülés
(GAB-42/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági Bizottságának**
2023. december 11-én, hétfőn, 9 óra 30 perckor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Dr. Navracsics Tibor tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Dr. Navracsics Tibor válasza</i>	16
<i>A komplex épületenergetikai mélyfelújítási programról szóló H/5619. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	23
<i>Kanász-Nagy Máté szóbeli kiegészítése</i>	23
<i>Határozathozatal</i>	25
<i>Egy igazságos adórendszer kialakításáról szóló H/6062. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	25
<i>Egyebek</i>	25
<i>Az ülés berekesztése</i>	25

Napirendi javaslat

1. Dr. Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A komplex épületenergetikai mélyfelújítási programról szóló határozati javaslat
(H/5619. szám)
(Bakos Bernadett és Kanász-Nagy Máté (LMP) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Egy igazságos adórendszer kialakításáról szóló határozati javaslat (H/6062. szám)
(Gelencsér Ferenc, Bedő Dávid, Fekete-Győr András, Hajnal Miklós, Lőcsei Lajos, Orosz Anna, Sebők Éva, Szabó Szabolcs, Tompos Márton Kristóf és Tóth Endre (Momentum) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Barcza Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
Cseresnyés Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz), a bizottság alelnöke
Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Seszták Miklós (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Dávid Ferenc (DK), a bizottság alelnöke
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), a bizottság alelnöke
Erős Gábor (Fidesz)
F. Kovács Sándor (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz)
Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)
Tordai Bence (Párbeszéd)
Csárdi Antal (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Riz Gábor (Fidesz) Bánki Eriknek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs
Dr. Szóke Máté bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter
Kanász-Nagy Máté (LMP) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Dr. Latorcai Csaba államtitkár (Miniszterelnökség)
Dr. Ágostházy Szabolcs Imre államtitkár (Miniszterelnökség)
Mayer Gábor államtitkár (Miniszterelnökség)
Szolga József horvát nemzetiségi szószóló

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 30 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Sok szeretettel köszöntök mindenkit a Gazdasági Bizottság mai ülésén.

Képviselőtársaim a szokásos rendnek megfelelően írásban előre megkapták a mai ülésre szóló meghívót. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e bárkinek észrevétele vagy módosítási szándéka. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, nincs.

Akkor arra kérem képviselőtársaimat, hogy a mai ülés napirendjéről most szavazzanak. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. 13 igen szavazattal, egyhangú döntéssel fogadta el a Gazdasági Bizottság a mai ülés napirendjét, így munkánkat megkezdhetjük.

Dr. Navracsics Tibor területfejlesztési miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az 1. napirendi pont keretében köszöntöm Navracsics Tibor miniszter urat, területfejlesztési minisztert, akinek a mai meghallgatása következik. Köszöntöm miniszterhelyettes urat, államtitkár urakat.

Miniszter Úr! A szokásoknak megfelelően történik a meghallgatás: elsőként ön kap lehetőséget arra, hogy szóban kiegészítse az elmúlt időszak eseményeiről szóló beszámolót, illetve nyilván az új feladatokról is beszéljen, arra kérem, miniszter úr, ami a tárcához kerül január hónaptól. Utána képviselőtársaim kapnak lehetőséget arra, hogy kérdéseket tegyenek föl, és arra kérem a miniszter urat, hogy a végén az elhangzott kérdésekre adjon választ. Navracsics Tibor Miniszter Úr, öné a szó.

Dr. Navracsics Tibor tájékoztatója

DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy beszámolhatok az elmúlt időszak mi munkaszervezetünket érintő tevékenységéről és esetleg a jövőről is szót válthatunk röviden.

Most december 31-éig a területfejlesztési miniszter munkaszervezetéhez alapvetően két nagy terület tartozott, egyrészt az európai uniós források hazai felhasználása, illetve ennek a felügyelete, másrészt pedig a területfejlesztési politika, illetve általában a fejlesztéspolitika területi dimenzióinak kialakítása. Ha megengedik, akkor röviden, előszószzerűen beszélnék mind a kettőről, és aztán a továbbiakban értelemszerűen állok rendelkezésre az önök kérdéseire.

Ami az európai uniós források felhasználását illeti, itt alapvetően két pénzügyi időszak metszéspontjánál vagyunk most, amikor ez a meghallgatás zajlik, hiszen most zárjuk a 2014-20-as költségvetési időszakot, illetve hétéves pénzügyi tervezési időszakot, amelynek keretében Magyarország fejlesztési kerete mintegy 11,5 ezer milliárd forint volt a hazai társfinanszírozással együtt, amelyen belül az uniós forráskeret 27 milliárd euró volt.

Most zajlik a '14-20-as időszakban finanszírozott projektek zárása, illetve az elszámolás az Európai Bizottság felé. Úgy tűnik, hogy az eddigi feldolgozottsági adatok szerint most 95 százalékos felhasználásnál vagyunk. Magyarország abszorpciós képessége hagyományosan jó szokott lenni, sőt, az európai uniós tagállamok között hagyományosan az egyik legjobb szokott lenni. Most is ott vagyunk az élmezőnyben, abban bízunk, hogy ezt a pozíciókat meg tudjuk őrizni az elszámolás teljes lezárását követően is. *(Dr. Molnár Ágnes megérkezik az ülésre.)* A célunk az, hogy minél közelebb legyünk a százszázalékos abszorpciós képességhez, már ez a 95 százalék is egy

szép eredmény, bízunk benne, hogy ez még emelkedni fog a további elszámolások folyamán.

Ez azt a hagyományos operatívprogram-struktúrát jelenti, amely a területi és településfejlesztési operatív program kivételével központi ágazati programok megvalósítását fedi le, a gazdaságtól kezdve a humánterületen keresztül tulajdonképpen a fejlesztéspolitika minden létező területét. A mostani adatok szerint a 2014-20-as időszakból még további 2,1 milliárd euró támogatás lehívására vagyunk jogosultak, amely a következőképpen oszlik meg: 2023 folyamán további 0,2 milliárd euró, '24-ben 1,5 milliárd euró és '25-ben pedig további 0,2 milliárd euró értékben hívhatunk még le az elszámolás keretében. Összességében mintegy 52 ezer projekt valósult meg a '14-20-as időszakban az uniós források felhasználásával.

Közben folyik a 2021-27-es időszak elindítása is. Tavaly júniusban, amikor megalakult a kormány, azt a feladatot kaptuk, hogy két nagy területen kezdjük újra a tárgyalásokat az Európai Bizottsággal, az egyik a kohéziós pénzek megszerzése, a másik pedig az újjáépítési alap két részéből a támogatási és hitelrészével kapcsolatos megállapodások elérése. Ez a kohéziós pénzek esetében közel 22 milliárd euró, azaz 8300 milliárd forintnyi összeget jelent. Amikor tavaly júniusban megkezdtük a tárgyalásokat, akkor azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy lehetőség szerint a forrásvesztés megelőzése, illetve elkerülése érdekében december 31-éig, tehát 2022. december 31-éig kössük meg azokat a megállapodásokat, illetve fogadtassuk el azokat a dokumentumokat az Európai Bizottsággal, illetve a Tanáccsal, amelyek ahhoz szükségesek, hogy elkerüljük a forrásvesztést.

A tavalyi itteni bizottsági meghallgatásomon is erre tettem ígéretet, illetve vállalást, hogy az év végéig, 2022. év végéig megkötve ezeket a megállapodásokat, illetve elfogadtatva ezeket a dokumentumokat, lehetővé tesszük a részünkről, hogy az európai uniós források megnyíljanak. Ez így is történt. 2022 decemberében az Európai Bizottság elfogadta a magyar operatív programokat, amelyeknek a struktúrája szinte teljes egészében megegyezik a 2014-20-as operatívprogram-struktúrával, elnevezésében is csak annyival gazdagodott, hogy egy „plusz” jelzöt hozzátettünk, illetve az újjáépítési alappal kapcsolatos nemzeti tervet, amely a támogatási rész felhasználását teszi lehetővé, ezt pedig a Tanács fogadta el. Végül, ugyancsak 2022 decemberében meg tudtuk kötni az Európai Bizottsággal azt a partnerségi megállapodást, amely a 2021-27-es pénzügyi időszakra biztosítja az együttműködést a kormány és az Európai Bizottság között, illetve lehetővé tette a kohéziós pénzek lehívását és felhasználását.

Ezt követően folytatódtak a tárgyalások, hiszen kezdettől fogva tudtuk azt is, hogy azon túl, hogy megvannak azok a megállapodások, és elfogadták azokat a dokumentumokat, amelyek megnyitják az uniós források folyósításának lehetőségét, a tényleges folyósításhoz további tárgyalásokra van szükség, mint ahogyan a határidők, az eredetileg a Bizottsággal megállapított határidők is átnyúltak 2023-ra. Így a jogállamisági feltételelességi eljárás, a horizontális feljogosító feltételek, illetve aztán a tanácsi határozat következtében a közérdekű feladatokat ellátó alapítványok közvetlen uniós forrásokhoz jutása érdekében folytattuk az idei évben a tárgyalásokat, amelyek azt célozták, hogy mind a Helyreállítási Alap, mind pedig a kohéziós pénzek vonatkozásában minél teljesebb hozzáférést biztosítsunk az országnak.

Ennek jeleként és ennek eredményeként idén, most decemberben, december 8-án a Gazdasági és Pénzügyi Tanács jóváhagyta azt a nemzeti tervet, amely a Helyreállítási Alap hitelrészének a hasznosítását teszi lehetővé. Ezt a megadott határidőig, augusztus 31-éig nyújtottuk be az Európai Bizottságnak, és az Európai Bizottság is támogatólag továbbította az Európai Unió Tanácsának.

Emellett a tavaly januári, februári, márciusi tárgyalások eredményeként május elején elfogadta az Országgyűlés azt a törvénymódosító csomagot, amely a Bizottság jogállamisági feltételeességi eljárásának aggályjaival kapcsolatban vált szükségessé, és az akkor megfogalmazott bizottsági javaslatokat, illetve a tárgyalások során született megállapodást kodifikálta tulajdonképpen.

Ezt követően a Bizottság két körben fordult további pontosító kérdésekkel a kormányhoz. Ezeknek csak egy része tartozik a kormány kompetenciájába, hiszen ha valóban tiszteletben tartjuk az igazságszolgáltatás függetlenségét, akkor mi is csak közvetítőként járhatunk el a Bizottság és az Országos Bírósági Hivatal, az Országos Bírói Tanács, illetve a Kúria közötti hatásköri kérdések tisztázása tekintetében. De ennek eredményeként úgy tűnik - legalábbis újabb kérdéseket az utóbbi időben nem kaptunk -, abban bízunk, hogy a közeljövőben az Európai Bizottság is nyugtázza a válaszainkat, és tovább tudunk itt is lépni, megteremtve a valódi hozzáfért is az uniós forrásokhoz.

A harmadik területen, a közérdekű alapítványok európai uniós forrásokhoz való hozzájutása tekintetében február óta folytatjuk a tárgyalásokat az Európai Bizottsággal az egyszerű alaphelyzetből kiindulva, hiszen az alapkifogás szerint, az Európai Bizottság alapkifogása szerint azt tartották jogállamiságot sértőnek, vagy legalábbis aggályosnak, miszerint aktív politikusok, miniszterek és államtitkárok tagjai a közérdekű alapítványok által működtetett egyetemek alapítványi kuratóriumainak. Erre egy egyoldalú kötelezettségvállalással még január folyamán, január végén lemondott az összes olyan kormánytag, illetve államtitkár, kormánybiztos és a miniszterelnök politikai igazgatója, akik érintettek voltak egyetemi kuratóriumokban.

Ezt követően az Európai Bizottság több fordulónál egyre inkább kiterjesztőleg értelmezte a korábbi kérdéseit, aminek következtében tulajdonképpen mind a mai napig tárgyalásban vagyunk az Európai Bizottsággal. Részben próbáljuk megtudni, hogy egészen egzakt módon most éppen mi a problémájuk az egyetemi alapítványok működésével, ugyanis miközben nem merül fel probléma az egyetemi alapítványok működésével, ráadásul egyre jobb adatokat tudnak felmutatni mind a tudományos rangsorok tekintetében, mind pedig a publikációs tevékenység tekintetében, aközben az Európai Bizottság - időnként változtatva a saját álláspontján is - újabb és újabb kívánásokat fogalmaz meg.

Mindenesetre még így is igaz, hogy 2024 szeptemberéig zavartalan az Erasmus-programban való részvétele a magyar diákoknak, és abban bízunk, hogy a megállapodást el tudjuk érni még úgy, hogy nem lesz semmilyen zökkenő az ezt követő finanszírozási időszakban sem, azaz folyamatosan tudjuk biztosítani a magyar diákok mobilitási programokban való részvételét.

Itt is hozzá kell még tennem, hogy a 2021-27-es időszak, pénzügyi időszak forrásfelhasználását is megkezdtük időközben. Egyrészt lehívtuk azokat a forrásokat, amelyek eddig a rendelkezésünkre álltak, és ebből adódóan Magyarország jelenleg az első helyen foglal helyet a 27 európai uniós tagállamban a 2021-27-es időszak forráslelővételét tekintve. Másrészt pedig készen állunk arra, hogy abban a pillanatban, amint az Európai Bizottság nyugtázza az eddigi teljesítményeinket, akkor - mivel utófinanszírozásról van szó - elküldjük a teljesítéseinket igazoló dokumentumokat, hogy megkaphassuk minél hamarabb az uniós forrásokat.

A másik fő terület a névadó terület, amely a munkaszervezet névadója, a területfejlesztés, ahol szintén 2022 júniusában kezdődött meg a munka. Az eredeti célkitűzésnek megfelelően az volt a feladatunk, hogy 2023 decemberéig kezdődjön meg az új területfejlesztési politika jogszabályi környezetének, keretrendszerének a kialakítása, másrészt pedig már ezt megelőlegezendő, induljanak meg azok a fejlesztéspolitikai lépések, amelyek lehetővé teszik azt, hogy az elkövetkező időszakban

fokozatosan bontakozzon ki az új területfejlesztési politika perspektívája is. Ennek célja az, hogy a területi egyenlőtlenségek csökkentésével járuljunk hozzá Magyarország ütemesebb és dinamikusabb felzárkózásához, az Európai Unió átlagához, továbbá - és nem utolsósorban - a magyar polgárok számára élhetőbb, az eddigieknél is élhetőbb környezetet és országot biztosíthassunk a jövőre vonatkozóan.

Magyarország Európai Unió átlagához való felzárkózása, azt mondhatjuk, meglehetősen jó ütemű, hiszen mára már elmondhatjuk, hogy az első úgynevezett régi európai uniós tagállamot le tudtuk hagyni a felzárkózás ütemét tekintve, hiszen Görögországot már magunk mögött tudjuk, és utolértük Portugáliát is.

Ha ugyanakkor megnézzük ezt a felzárkózást, és az országos átlag eredménye mögé megyünk, akkor azt láthatjuk, hogy sajnálatos módon meglehetősen széttartó ennek a felzárkózásnak az üteme és iránya. Budapest és a központi területek, a központi térségek nagyon jó ütemben növekednek és fejlődnek továbbra is. Az a Budapest, amely 2004-ben 129 százalékan állt az Európai Unió átlagának, 2021-ben 156 százalékon állt.

Azt láthatjuk a KSH adatai szerint, hogy 2021-ben is az összes induló beruházás 41 százaléka Budapesten, illetve Pest vármegye területén indul el, tehát látszik, hogy beavatkozás nélkül a spontán területi folyamatok egyértelműen Budapest felé lejtenek, és Budapest felé irányulnak, amely egyébként nem egyedi jelenség. Az összes közép-európai országban megfigyelhető ez a fejlődési dinamika. Ebből adódóan Budapestet is természetesen támogatnunk kell, hiszen Budapest sajnálatos módon nem a magyarországi régiókkal versenyez, hanem egy olyan közép-európai versenyben vesz részt, ahol az igazi versenytársai Bukarest, Pozsony, Varsó, Prága, Zágráb, Bécs és a többi közép-európai, illetve nyugati-európai nagyváros.

Egyébként az Európai Bizottság nyolcadik kohéziós jelentése is azt emeli ki, hogy ami ma az Európai Unióban kohézióként megvalósul, tehát felzárkózásként vagy a területi különbségek csökkenéseként, az jórészt a közép-európai nagyvárosi régiók dinamikájának köszönhető.

A mi feladatunk emellett, tehát Budapest segítése mellett az, hogy ugyanakkor fokozottan segítsük azon Budapesten túli térségek felzárkózását, amelyek ugyan valamilyen tempóban zárkóznak fel az Európai Unió átlagához, hiszen szűkül ez a területi szakadék az Európai Unió átlagos fejlettsége és a Budapesten túli magyar területek átlagos fejlettsége között, azonban szeretnénk, ha a jövőben ez dinamikusabbá válna.

Ennek keretében indult meg azoknak a komplex fejlesztési programoknak a kidolgozása, amely terveink szerint a közeljövőben kerül a kormány asztalára, és ezt követően aztán a tárcákkal együttműködve a részletes tervek, rövid és középtávú tervek kidolgozása is megkezdődik.

Jelenleg próbaként négy típusú komplex terven dolgozunk. Az egyik, ami most kerül a kormány elé, illetve a kormány már áttekintette, a dél-dunántúli komplex térségi fejlesztési program, ugyanis a statisztikai adatok azt mutatják, hogy az 1990-es időszakig visszavezethetően a dél-dunántúli térség volt az, amely a legnagyobb mértékű relatív pozícióvesztést szenvedte el az elmúlt időszakban, ez Somogy, Tolna és Baranya vármegyékre vonatkozik.

Tulajdonképpen a Balaton déli partja kivételével nem tudunk ma találni olyan térséget ebben a dél-dunántúli régióban, amely kitörési pont lenne, éppen ezért a jövőben az a célunk, hogy megtaláljuk azokat a térségeket, amelyek a jövőben a dinamikájukkal magukkal húzhatják az egész térséget.

Alapvetően két olyan központi térség rajzolódik ki, amely valamilyen formában ennek a dinamikának a központja lehet. Az egyik a Kaposvár-Pécs-Mohács-térség, a másik pedig a Paks-Szekszárd-térség, a többi területet pedig úgy kell kezelnünk, mint belső perifériát, leszámítva ismételten a Balaton déli partját.

Ez tehát a nagytársági komplex tervünk, emellett készül egy funkcionális várostárséghalmaz-fejlesztési tervünk, egy funkcionális várostárségek-fejlesztési tervünk és egy belsőperiféria-fejlesztési tervünk is. Abban bízunk, hogy a közeljövőben ezekkel is elkészülünk, és ezeknek is megkezdődhet a lebontása. Úgy tudunk a 2024-es évre fordulni, hogy a területfejlesztési politika első látható programjai és jelei is talán - legalábbis az előkészítés szintjén - meg tudnak indulni.

Az elnök úr kérte, hogy nagyon röviden - most már így is sokat beszéltem - beszéljek a január 1-jétől előttünk álló feladatokról. A kormányzati munkamegosztás átszervezése keretében két nagy terület kerül a területfejlesztési miniszter munkaszervezetéhez, és ezáltal egy új minisztérium jön létre, a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium. Az államigazgatási, illetve az önkormányzati igazgatás kerül még a jövőben a területfejlesztéshez, a vármegyei kormányhivatalok és járási hivatalok rendszere, értelemszerűen a kormányablak-hálózattal együtt, illetve a másik pedig az önkormányzati szféra a Belügyminisztériumtól, ez az, ami átkerül. Két, sok szempontból eltérő logikájú területről van szó, hiszen az önkormányzati szféra alulról felfelé építkezik, az államigazgatás pedig felülről lefelé.

Ugyanakkor nagyon nagy lehetőséget látok abban, hogy megtaláljuk a találkozási pontokat a két rendszer között. Részben spontán módon, a kormányhivatalok 2011-es megalakulása óta már eddig is kialakultak vármegyei szinten az együttműködés különböző platformjai. De szerintem a sokkal koncentráltabb és összehangoltabb működés lehetővé teszi azt, hogy a területfejlesztési, fejlesztéspolitikai célok a jövőben is megvalósuljanak, úgy, hogy értelemszerűen ne sérüljenek az önkormányzati érdekek. Hiszen az önkormányzatiság egy olyan 33-34 évre visszatekintő világ Magyarországon, amelynek számos értéke van.

Én magam is - mint egyéni választókerületben megválasztott országgyűlési képviselő - pontosan tudom, hogy a legkisebb falutól kezdve a középvárosokig, a nagyvárosokig milyen sokat ad az ottani közösségek élhetővé tételéhez és erejéhez az önkormányzatiság is. Ugyanakkor az államigazgatás a maga professzionalizmusával, hierarchiájával és hatékonyságával hogyan tud hozzájárulni az önkormányzati világ megerősítéséhez is, és hogy a kettő hogyan tud ahhoz a célkitűzéshez hozzájárulni, amely az európai uniós források minél teljesebb körű felhasználásával, a magyar területi politika megújításával reményeim szerint egy, az eddigieknél dinamikusabb és területi szempontból koherensebb fejlesztéspolitikát tesz lehetővé. Hogy valóban meg tudjuk valósítani azt a most már több mint három évtizedes ígretünket, miszerint Magyarországon ne az számítson alapvetően meghatározó tényezőnek, hogy ki hova született, az ország melyik szegletébe, hanem az számítson meghatározónak, hogy milyen tehetséggel, milyen akarattal, milyen igyekezettel és milyen lehetőségekkel rendelkezik. Köszönöm szépen a figyelmüket, és várom a kérdéseiket.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr, a részletes tájékoztatást. Úgy látom, hogy a bizottság tagjai részéről is igen élénk az érdeklődés, hiszen szinte minden képviselőtársunk személyesen jelen van a mai meghallgatáson.

Az előre leadott jelentkezések alapján Csárdi Antal képviselő úrnak adom meg elsőként a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Lázár János azt mondta az itteni meghallgatásán novemberben, hogy a közbeszerzések ajánlattételi rendszerének megváltoztatása következtében a korábbi - és innentől kezdve idézek - 1-2 helyett most 7-8 érvényes ajánlat van, közülük szinte mindegyik jóval alacsonyabb, 30-40-50 százalékkal, mint a

korábban becsült összeg. Ez azt jelenti, hogy a korábbi közbeszerzéseknél, például az EU-s pénzekből épülő projekteknél a közpénz 30-50 százaléka elveszett, vagy hogyha ennél egy kicsit karcosabban akarok fogalmazni, lenyúlták őket. Ahogy az EU-s és állami pénzeket szervezetten veszítjük el, az eddig sem volt titok, hiszen oligarchák sora nőtt ki a földből, és lettek Magyarország leggazdagabb emberei.

A kérdésem a következő: ön mint az EU-s fejlesztésekért, illetve a közbeszerzésekért felelős miniszter, egyetért-e Lázár János értékelésével? Mit kíván, egyáltalán kíván-e valamit tenni annak érdekében, hogy a csalárd módon, a közbeszerzéseken keresztül lenyúlt pénzeket, illetve ezeket a vagyontokat visszaszerezzük. Ezek közpénzek. Ugyanígy kérdés, hogy mit kíván tenni a saját hatáskörében, hogy ha az EU-s pénzek megérkeznek, azoknak ne ugyanez legyen a sorsuk. Arra nagyon szeretném megkérni, hogy az Integritás Hatóság nevű kamuszervezetet ne hozza fel, már csak azért sem, mert ez volt az a szervezet, amelyik a megalakulása után versenyeztetés nélkül, egyes kiválasztott cégekkel kötötte meg az első szerződéseit, tehát az eddigi gyakorlatot folytatták. Tehát lehet-e arra számítani, hogy történik egy rendszerváltás a közbeszerzések terén? Illetve a kérdés második fele pedig, hogy mit kívánnak tenni az elmúlt időszakban eltékozolt pénzekkel.

Ezen túlmenően engedje meg, hogy megkérdezzem a Balaton körüli beépítések kapcsán: miért? A kérdést föl lehet így tenni, hogy „miért?”. Tehát miért kívánnak a Balatonból egy ilyen luxuskörnyezetet, kifejezetten Magyarország felső tízezerének az üdülőhelyét kialakítani? Jól látható a NER térhódítása, és nemcsak Mészáros Lőrinc, itt megjelenik Matolcsy, Garancsi és hosszan sorolhatnám. Mit szándékozik cselekedni a kormány, hogy azok a beruházások, amelyek jellemzően egyébként ökológiai rombolásokkal jártak, megszűnjenek? Egyáltalán kíván-e valamit tenni annak érdekében, hogy a Balaton-parti beruházások ne arról szóljanak, hogy ökológiai rombolástól ökológiai rombolásig tartanak ezek a beruházások.

Ezzel összefüggésben azt pedig szeretném megkérdezni, hogy mennyire érzi összhangban azt a szándékot, Magyarország elmaradottabb területeinek a felzárkóztatása, illetve a Balaton-part luxusbeépítése hogy viszonyul egymáshoz. Ezen túlmenően pedig: a Helyreállítási Alapból finanszírozni tervezett lakossági napelemes pályázatok, az RRF-6.2.1-es lakossági napelemes rendszerek támogatása és fűtési rendszerek finanszírozása több mint 35 ezer nyertes pályázója közül még épphogy csak 20 ezret fizettek ki, de ők is csak előleget kaptak, a 124 milliárd forint megítélt támogatásból eddig mindössze 35 milliárdot folyósítottak. Mikor kaphatják meg az érintettek a teljes támogatást? Illetve az uniós Helyreállítási Alap 2320 milliárd forintnyi vissza nem térítendő forrásainak folyósítása továbbra is fel van függesztve. Milyen feltételek teljesülését vitatja az Európai Bizottság? Mikor kaphatja meg a pénzt Magyarország?

Illetve van egy átfogó kérdésem. Ha nemcsak szép szavaknak szánja azokat a kijelentéseit, amelyek arról szólnak, hogy gyakorlatilag a küszöbön van az a pillanat, amikor megkaphatjuk az uniós pénzek összességét, ha ez tényleg ilyen közel van, akkor miért nem előfinanszírozza a magyar kormány például a pedagógusbérekhez szükséges összegeket? Ugye, önök mindig hozzákötötték a pedagógusbér-emelést az uniós pénzek megérkeztéhez, és azt is látjuk, hogy egyébként jellemzően az uniós beruházásokat előfinanszírozza a magyar kormány. Ha tényleg ilyen közel van ezeknek a pénzeknek a megérkezése, akkor miért nem előfinanszírozza a pedagógusbér-emeléshez szükséges összeget a magyar kormány? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most Szatmáry Kristóf képviselő úr következik, öné a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a miniszter úr nagyon tömör összefoglalóját az elmúlt időszakról. Én szeretném, ha két kérdést esetleg a viszonzásban a miniszter úr egy kicsit kifejtene.

Az egyik alapvetően a magyar kkv-vállalkozásokkal kapcsolatos. Az uniós források kapcsán, tudjuk jól, hogy egy nagyon nehéz időszakon van túl a magyar kkv-szektor, remélem, ezt múlt időben tudom mondani. A 2024-es év minden reményünk szerint sokkal jobb lesz. A tervek nagyon sok vállalkozónál a fiókban vannak. Itt a finanszírozás szempontjából kérdés a vállalkozások számára folyósítandó vagy kiírandó pályázatok és források kérdése, ha esetleg miniszter úr erről tudna mondani valamit.

Azzal kapcsolatban fogalmazódott meg még egy kérdés - és nem mondom, hogy költői kérdés, mert választ várok miniszter úrtól -, hogy említette, hogy most mennek sorra a különböző régiók fejlesztési elképzelései, és amikor majd egyszer Budapesthez és Pest megyéhez érünk, akkor érdemes lehet végiggondolni azt a közigazgatási struktúrát is egyébként, amit említett miniszter úr, hogy január 1-jétől a tárcához fog tartozni. Hiszen Budapest, a főváros, a fővárosi kerületek, azok lehatárolása, azok finanszírozási kérdése folyamatos konfliktust és lehet azt mondani, hogy harmincegynéhány éves struktúrát jelent, a Pest megyei agglomerációval való együttélése pedig újabb kérdéseket vet fel.

Tehát én csak arra biztatnám majd a minisztériumot, hogy amikor oda jutunk, akkor érdemes ezt alaposan végiggondolni, hogy Budapest főváros, a fővárosi kerületek és a Pest megyei települések jelenlegi együttélése, együttműködése jól van-e így, vagy érdemes-e, és lehet-e rajta javítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Dávid Ferenc alelnök úr következik. Öné a szó, alelnök úr.

DR. DÁVID FERENC (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Miniszter úr, azzal kezdeném, ami a szervezeti változás indoklására vonatkozik, hogy gyakorlatilag miért került át terület a Belügyminisztériumból az új Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztériumba. Nekem igazából szimpatikus lépés, hogy ez idekerült. Igazából bennem az merült fel kérdésként, hogy ez mit keresett az elmúlt másfél évben a Belügyminisztériumban. Ahogy úgy érzem, hogy testidegen a Belügyminisztériumban az oktatás és az egészségügy kérdése, úgy ítélem meg, hogy ez is ez volt.

Tudom, nem biztos, hogy a miniszter úr tud rá választ adni, de azért mégiscsak el kellene magyarázni, hogy ha másfél évig annyira jó volt ott, akkor most az elkövetkezendő időszakra miért kellett ezt ide áttenni. De még egyszer mondom, nekem szívem szerint ez egy szimpatikus döntés.

A következő kérdésem arra vonatkozna, hogy a területfejlesztési törvényben, amely a napokban kerül elfogadásra, szerepel, hogy újból visszajön, de más néven, a térségi fejlesztési tanácsok intézménye. Emlékszünk rá, régebben voltak regionális fejlesztési tanácsok, sőt voltak regionális munkaügyi tanácsok is. Tehát visszajön egy ilyenfajta, nevezzük így, egyeztető intézmény, de igazából nekem az összetételével van problémám.

Ebben szerepel a vármegyei elnök, a vármegyei közgyűlési tag, a Gazdasági és Iparkamara, a vármegyei kormányhivatal vezetője szerepel ebben. Azt gondolom, hogy nagyon sokan hiányoznak ebből az egyeztetésből: az adott régióban lévő vállalkozói és munkaadói szövetségek, az érdekképviselők és a szakszervezetek, a munkavállalói szervezetek. A magyar gazdasági kamara a kormány megnyújtott keze, a Magyar

Kereskedelmi és Iparkamara, majdnem azt mondtam, az ötödik hadoszlop, úgyszólván mindig azt mondja, amit a kormány mond. Az önkéntes alapon szerveződő vállalkozói szervezetek, az önkéntes alapon szerveződő szakszervezetek kimaradnak ebből az egyeztetésből.

Ugyanígy nem fedeztem fel a törvényben, és miniszter úr sem utalt rá, hogy a helyi önkormányzatokkal milyenfajta egyeztetésre törekednek. Nagyon fontos fejlesztésekről lesz szó, ön is említette a tartalmas beszámolójában. De intézményesített módon a nagyvárosok, a járási székhelyek hogy fognak belekerülni abba a körbe, hogy ezekben a döntésekben - hogy mondjam, én már megelégednék ezzel is - konzultációs joggal rendelkezzenek? Természetesen jobban örülnék annak, ha döntési jogkörrel is rendelkeznének.

A harmadik, amit szeretnék öntől megkérdezni - erről nem szólt, vagy nem figyeltem jól -, arra vonatkozik, hogy a területfejlesztés mindig egy határokon átnyúló kérdés is. Engem az érdekelne, hogy a Magyarország környékén lévő, tehát a szomszédságunkban levő országokkal mi módon lesz összehangolva a területfejlesztés. Hét szomszédunk van, ebben vannak európai uniós országok, és vannak azon kívüliek is, vannak olyanok is, amelyek éppen háborús helyzetben vannak. Azt gondolom, mindegyiknél külön-külön eljárási metodika kell majd, hogy a területfejlesztés valóban összehangolt legyen.

A legutolsó kérdésem - igazából Csárdi képviselő úr is érintette - nyilvánvalóan az európai uniós források kérdése. Természetesen mindannyian örülünk neki, én személy szerint is nagyon örülök neki, hogy az első hitelrészlet megérkezett. Még nem érkezett meg, de a döntés megszületett róla. Nagyon helyesnek tartom, korrektnek tartom, és a sajtó számára is fontos, hogy elmondjuk, hogy itt egy hitelről van szó, nem visszatérítendő támogatásról, ami most fog érkezni az elkövetkező hetekben, hónapokban.

Ami számomra egy picit érthetetlen, hogy miniszter úr arról számolt be elsősorban az egyetemi alapítványok kérdésében, hogy már február óta tárgyalnak ezekről a kérdésekről. Gyakorlatilag lassan eltelik egy év, és úgy tűnik, hogy nem fogadják el a magyar kormány álláspontját, tehát szigorúbb eljárásokat akarnak, nem elégednek meg azzal, hogy államigazgatásban dolgozók vagy parlamenti képviselők nem lehetnek. Terveznek-e gyors lépést, nehogy lemaradjunk ezekről a programokról? *(Dr. Mellár Tamás távozik a bizottsági ülésről.)* Ön is említette, hogy ha ez befagy, akkor nagyon sok diák különböző nemzetközi programokban való részvétele csorbát szenvedhet.

Ugyanezt kérdezném igazából szélesebb értelemben. Bennem kétségek merülnek fel a jogállamisági kérdések tekintetében. Ön említette, hogy az Országos Bírósági Hivatal, a Kúria, az Országos Bírói Tanács tekintetében nagyon bonyolult egyeztetési rendszer van, de itt sem látjuk az előrelépést. A 27 szupermércsöldkő teljesítésének még nagyon sok olyan része van, amely szinte még elérhetetlen távolságban van.

Tehát én arra kérnék öntől egy viszonylag megnyugtató választ - tudom, ez nagyon nehéz lesz, de egy viszonylag megnyugtató választ -, hogy ha ez ennyire befagyott, akkor önök mégis miben reménykednek, hogy mitől fog valakinek a szíve, hogy mondjam, megolvadni, és végül is ezeket a pénzeket Magyarország rendelkezésére bocsátani. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Witzmann Mihály alelnök úr következik. Öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a szóbeli beszámolóját. Igazából én egy kérdést szeretnék feltenni, mint a Dél-Dunántúlon érdekelt országgyűlési képviselő, hiszen a siófoki és a somogyi 4. számú választókerület országgyűlési képviselőjeként számunkra rendkívül fontos kérdés, hogy az eddigi vasútfejlesztéseket követően a Siófok-Kaposvár-vasútvonal fejlesztése a jövőben belekerülhet-e a dél-dunántúli gazdaságfejlesztési modell programjába.

Annál is inkább fontos ez a kérdés, mert néhány hónappal ezelőtt alelnöktársam, dr. Dávid Ferenc úr és Varju László úr, mint a Gyurcsány-kormány két árnyékminisztere, megjelentek valamikor nyár végén a választókerületben, és ha jól emlékszem, egy 10 perces videót is készítettek az aktivistáikkal együtt arról - tényként kezelve -, hogy ez a vonal be fog zárni.

Megmondom őszintén, így augusztus végén meglehetősen leforrázva éreztem magam. Ennek a videónak a hatására, ha két komoly országgyűlési képviselő tesz egy ilyen kijelentést, akkor nyilvánvalóan egy térségi országgyűlési képviselő próbál ennek utánajárni. Sem a közlekedésért felelős államtitkár, sem a közlekedésért felelős miniszter úr, sőt tovább menve, sem a Magyar Államvasutak elnök-vezérigazgatója nem erősítette meg ezt a hírt. Szerencsére a vonatok azóta is közlekednek ezen a vonalon, úgyhogy nagyon örülök.

Talán kár volt ezért Mernyére utazni 170 kilométert Budapestről, hogy ezt a 10 perces videót felvegyék a Demokratikus Koalíció képviselői. Tehát a vonatok most is működnek, sőt azóta átadtuk a Magyar falu programban elkészült valóban csodálatos és a falu egyik emblemikus épületeként szolgáló felújított mernyei vasútállomást is.

Én arra szeretném kérni a tisztelt miniszter urat, hogy ahogy korábban is említettem már egy minisztériumi megbeszélésen, a megye két legnagyobb városát, Siófokot és Kaposvárt összekötő vasútvonal fejlesztését mindenféleképpen, ha van mód és lehetőség van rá, költségvetési forrásokkal megtámasztva preferálja az a program. Azt gondolom, hogy ha nem is beszélhetünk somogyi InterCityről, de két város, egy 25 ezres és egy 60 ezres város összeköttetését és közte számos település közlekedési infrastruktúrájának a fejlesztését nagymértékben segítené, ha ez a vasútvonal a jövőben fejlesztésre kerülhetne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter úr, a kedves munkatársaival együtt tisztelettel üdvözlöm. A korábban szóba került források kapcsán kicsit ilyen hitvitaérzése van az embernek, hiszen már az önök első évtizedének a végére jelentek meg olyan elemzések, melyek szerint 2-3 ezer milliárd forintnyi összeg vándorolt el különböző korrupciós csatornákon, és nyilván az üléspont határozza meg az álláspontot, a kormány és az ellenzék között azóta ez egy oda-vissza dobált labda. Abban viszont megállapodhatunk, hogy vannak irritáló esetek, amelyek az EU-s forrásokat illetik.

Most direkt nem szeretném ezeket konkretizálni, mert úgy gondolom, elvinné a fókusz az egyes ügyeknek a véleményezése a jelenségről. A jelenséggel kapcsolatban viszont szerintem közös felelősségünk van. Tehát ha kinőnek a 60 centis kilátók, a különböző wellnessközpontok háziállatok számára, ha teljesen használhatatlan, értelmetlen beruházások épülnek, ez, úgy gondolom, hogy minden normális gondolkodású embert irritál, még mindig bízom egy kicsit abban, hogy pártállástól függetlenül, mert mindannyian egy normális országban szeretnénk élni.

A kérdésem lényege az, hogy támogatná-e a miniszter úr, hogy egy sokkal komolyabb szankciórendszert vezessünk be arra az esetre, ha valaki uniós forrással él vissza, azt használja fel tudatosan, csalárd módon, tehát adott esetben a Btk. irányába is hajlandó elmozdulni. Annak érdekében, hogy ezeket a rettenetesen irritáló eseteket megelőzzük, és ne vonuljon be a történelemkönyvekbe ez a néhány évtized úgy, egyébként a 2000-es évek legelejétől kezdve, hogy volt egy történelmi dobásunk, de igazából nem tudtunk élni vele, mert mindenki beárazta, hogy korrupciós csatornákon ennek a pénznek egy része elpárolog. Én ezt nem tudom elfogadni. A kérdésem tehát az, hogy gondolkodnak-e egy komolyabb szankciórendszeren, támogatnának-e egy ilyen irányú javaslatot.

Nagyon fontos eloszlatnunk az uniós források kapcsán a tipikusan a baloldali pártok és a jobboldali konzervatív politikai közösség között fennálló véleménykülönbséget, az uniós források ugyanis nem segélycsomagok és nem adományok Magyarország számára, és szerintem nagyon fontos abban rendet tenni, hogy nem is az Unió számára befizetett tagdíj a mi valóságos tagdíjunk, hanem leginkább a piacaink megnyitása. Emiatt haragszunk a kormányra, hogy azokat a multicégeket, amelyek itt ezermilliárdos profitot halmoznak fel, nagyon sok esetben adózatlanul engedik ki az országból. Tehát az ő adófizetési hajlandóságuk elég visszafogott, önök pedig elnézik ezt. De tisztázzuk, hogy a mi tagdíjunk az igazából a piacnyitásunk, és hozzáteszem csendben, hogy a szakképzett munkaerőnknek az igénybevétele Nyugat-Európa részéről, ami egy demográfiai katasztrófahelyzetbe viszi hazánkat. Ugyanakkor itt meg kell említenünk ezeknek a forrásoknak a felhasználását.

Miniszter Úr! A korábbiakban is lett volna lehetőség arra, hogy uniós forrásokból lakossági energiahatékonysági, épületszigetelési fejlesztéseket, beruházásokat foganatosítsunk. Akkor a kormány úgy döntött, hogy a közintézményeknél megállítja ezt a programot. Tehát volt egy döntési lehetőség, és önök azt a döntést hozták, hogy lakossági szegmens nem, közintézmények igen. A kérdésem az, hogy változott-e a helyzet. Komoly forrástömeget látok megmozgathatónak annak érdekében, hogy akár ESCO-típusú, akár másfajta beruházások nagyon-nagyon komoly energiahatékonysági irányban megmozduljanak a lakosság irányában. Ez komoly, valódi rezsicsökkentést tudna okozni a polgárok frontján hosszú távon, évtizedekre bebetonozott módon. Nagyon-nagyon fontosnak tartom, hogy százmilliárdok mozduljanak meg a következő években a lakossági energiahatékonyság és a szigetelési programok irányában, a kérdés, hogy a kormányban van-e nyitottság erre.

És ha már EU-források, nagyon fontos megemlítenünk még egy lehetőséget, ugyanis a Covid időszakában a jórészt azért indokolatlan lezárások és az indokoltak együttesen változtattak bizonyos helyzeten. Mi úgy gondoljuk, hogy az uniós forrásokat, a kohéziós alapokat most már a bértámogatás rendszerébe is be lehetne valamilyen szinten forgatni. Nyitott-e a kormányzat arra, hogy a normális béreket célzó koncepció úgy történjen meg, hogy a kohéziós források egy részéből bértámogatási alapot hozunk létre, ahova a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozás fordulhat akkor, ha béreket szeretne fejleszteni, összességében pedig, ha a nemzetgazdaság itthon akarja tartani a jövő adófizetőit is. Szerintem ez nemzetstratégiai fontosságú terület. A kérdés az, hogy a kormány képes-e ezt érzékelni.

Egyetlen zárógondolatot vagy észrevételt engedjen meg a miniszter úr. Az EU-átlaghoz való, ön által jó üteműnek nevezett felzárkózást a magyar polgárok döntő többsége egyáltalán nem érzékeli. Nem is érzékelheti, mert ön valószínűleg GDP-hez kötött és GDP-alapú statisztikákat idéz itt nekünk. De szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy a kolontári vörösiszap-katasztrófa után a romeltakarítás szintén növelte a

GDP-t, viszont talán megegyezhetünk abban, hogy a társadalmi jóléthez kevésbé járult hozzá.

Én úgy gondolom, hogy akkor lehet ilyen kijelentést megalapozottan tenni, hogyha a magyarok bérszínvonalát is vizsgáljuk, és ezt nemcsak a KSH adatai alapján tesszük, mert azokból 1,7 millió, tipikusan alacsonyabb fizetéssel bíró honfitársunk adata kimarad. Az öt fő alatt foglalkoztatókat ez a statisztika nem használja, és nem méri, tehát szerintem a nettó mediánkereset már egy kicsit közelebb visz minket az igazsághoz, nagyjából százezer forint különbség van a kettő között. Tehát az a kérésem, hogy ha az Unióhoz történő felzárkózást vizionáljuk vagy ezt vizsgáljuk, akkor a bérkérdést tegyük a fókusz centrumába. Tehát ez nagyon fontos összehasonlítási alapot képezhet a GDP-hez viszonyítottához képest.

Természetesen most megkérdezhetném, hogy mi a kormányzat bérpolitikája, bérfejlesztési koncepciója, de nem szeretnék inkorrekt lenni, ez nem az ön tárcájának a feladatköre elsősorban, ezért így a három főbb kérdésemre szerettem volna leszűkíteni a fókuszot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Végül Cseresnyés Péter alelnök úr kért szót. Öné a szó!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én is szeretném megköszönni a miniszter úrnak a részletes tájékoztatást, és a tájékoztatásban elhangzott egyik gondolatsor kapcsán szeretnék egyetlenegy kérdést feltenni.

A miniszter úr említette, hogy az elmúlt időszak fejlesztési eredményei tekintetében most a Dél-Dunántúlra is fognak koncentrálni, talán jobban odafigyelnek, ha jól emlékszem, azt mondta, hogy Somogy, Baranya, Tolna megye fejlesztése, területfejlesztése nagyobb figyelmet fog kapni. A kérdésemet azért fogalmazom meg, mert az én választókerületem legnagyobb települése három kilométerre van a dél-dunántúli régiótól, Somogy megyétől, így ennek egy természetes következménye, hogy az én városom, Nagykanizsa egy jelentős vonzáskörzete tekintetében átnyúlik Somogy megyébe, tehát a városnak a fejlesztése, a gazdasági ereje, az ott foglalkoztatott embereknek a száma nagy hatással van Somogy megye ezen területére.

A kérdésem pedig az lenne, hogy ezt a bizonyos, eddig majdhogynem rigidén kezelt határt, amit az európai uniós pénzekből történő fejlesztések jelentenek, tudjuk-e oldani, hogy ezt a fajta együttműködést, ezt a fajta érdeket, amely átlép a régiós statisztikai határon, figyelembe tudják-e venni a fejlesztéseknél. Így nagyobb figyelmet kaphat a választókerületem déli része, amelyik egyébként mutatóiban szinte teljes egészében megegyezik a dél-dunántúli régió mutatóival. Tehát majdnem hogy jobban hasonlítanak ezek a mutatók, ezek a számok a dél-dunántúli régióban látott statisztikai számokhoz, mint a nyugat-dunántúli régió számaihoz.

Tehát ezt szeretném kérdezni, hogy remélheti-e ez a terület azt, hogy a dél-dunántúli területi fejlesztés kapcsán nagyobb figyelmet kap a városunk, ez a terület is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha megengedi a miniszter úr, én is csatlakoznék a dél-dunántúli lobbizhoz (*Derültség.*) mint mohácsi - bár listás - országgyűlési képviselő.

Mohácsiként egyrészt szeretném megköszönni azt a korrektséget, miniszter úr, hogy nem él vissza azzal, hogy ön tapolcai országgyűlési képviselőként a közép-dunántúli térséget képviseli, és korábban kormánybiztosként annak a térségnek a fejlesztési tervét dolgozta ki, mégis az adatok alapján, a rászorultság alapján a dél-dunántúli régió fejlesztése lehet az első, amelyet a kormány elindít. Ezt szeretném

megköszönni dél-dunántúli képviselőként, nem mindig tapasztalunk ilyet a kormánytagok részéről.

Abban viszont majd kérném a miniszter úrnak a segítségét és a támogatását, hogy amikor a kormány végleges döntése megszületett... - óriási a várakozás a térségben az önkormányzatok részéről, a kistérségi társulások részéről, mindenki nagyon készül erre, és nyilván a vállalkozások részéről is, hiszen mi - Cseresnyés Péter alelnök úrral is egyetértve - nagyjából hasonló problémákkal küzdünk. Vannak olyan térségeink, ahol a munkanélküliség szintje még mindig jóval magasabb az országos átlagnál. Ez egyrészt rossz, másrészt meg előny, mert ma már, amikor munkaerőhiánnyal küzd a gazdaság, akkor ezekben a térségekben még mindig találunk mobilizálható munkaerőt. Tehát ebben nagyon szeretnénk, ha a kormánytól majd támogatást kaphatnánk a későbbiekre vonatkozóan.

Azt szeretném majd a miniszter úrtól kérdezni, hogy időben nagyjából mire számíthat a térség. A kormány ön szerint mikorra tudja meghozni azokat a döntéseket, amelyeknek alapján már részletes tájékoztatást kaphatnak arról az ottani települések és vállalkozások, hogy mire számíthatnak? Nyilván egy többéves fejlesztésről gondolkodik a kormány is, ami teljesen érthető. Ha mindenki tudja azt, hogy nagyjából mire számíthat időtávban, akkor ők is úgy tudnak készülni a saját terveikkel és fejlesztéseikkel, amiket hozzá tudnak igazítani a regionális elképzelésekhez.

Miniszter Úr! Köszönjük szépen a figyelmét, és várom a képviselő urak által feltett kérdésekre a válaszát. Öné a szó!

Dr. Navracsics Tibor válasza

DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elhangzási sorrendben próbálom megválaszolni a kérdéseket. Csárdi képviselő úr kérdésére vonatkozóan: akkor nem ejtem ki az „Integritás Hatóság” szót (*Derültség.*), ha úgy gondolja, de egyébként semmi akadálya nincsen annak, hogy megkeressék, és az Integritás Hatóságtól is kérjenek be adatokat, ha úgy gondolja.

Tekintettel arra, hogy az Európai Unió által is elfogadott intézményről van szó, én nem vagyok ennyire szigorú a működésének a megítélését illetően, de tőlünk független intézményről van szó. Tehát én nem tudok mit tenni az ügyben, még ha panaszok is vannak ezzel kapcsolatban. Úgy kellett létrehozunk, hogy független legyen. Bizonyára figyelemmel kísérte annak idején magát a vezetéváltási folyamatot is, amelyben az Európai Bizottság is részt vett aktívan, minden garanciája megvalósult, és mind a mai napig fennáll a függetlenségnek.

Ami a korrupciót, a közpénzeket illeti, mi egy vállalást tettünk az Európai Bizottsággal való tárgyalások során, ez pedig az volt, hogy az egyajánlatos közbeszerzések arányát az Európai Unió átlagának a szintjére, azaz 15 százalékra szorítjuk le, és ez már meg is valósult, ha jól tudom, ott van 15 százalék környékén.

Egyébként az Európai Bizottság által évente kiadott dokumentumban, amelynek Egységes Piaci Eredménytábla a neve, Magyarország a középmezőnyben helyezkedik el a közbeszerzési rendszer teljesítményét és átláthatóságát illetően. Az Európai Bizottságnak nem annyira lesújtó a magyar közbeszerzési rendszerről a véleménye, mint Csárdi képviselő úrnak.

Sőt, hozzáteszem még azt is, hogy az idén nyáron publikált úgynevezett demokraciajelentésében az Európai Bizottság Magyarországgal kapcsolatban talán az egyetlen expressis verbis dicséret éppen a közbeszerzési eljárás és a korrupció felszámolása terén tett lépéseit illeti a magyar kormánynak ilyen értelemben. Tudom, nem vagyunk még ott, nem vagyunk boldogok és a többi, de elindultak olyan

folyamatok, amelyek reményeink szerint a jövőben közmegelegedést fognak majd kiváltani mindenkién, akik a közbeszerzéssel valamilyen formában is foglalkoznak.

Nem akarunk a Balaton-parton luxuskörnyezetet kialakítani. Ezt mondom én is - elnök úr már utalt rá – Balaton-parti országgyűlési képviselőként, ott választottak meg, abban a térségben, ráadásul - és itt most Witzmann képviselő úrral nem nyitnék vitát arról, hogy melyik a legszebb része a Balatonnak (*Witzmann Mihály: A déli!*) - engedjék meg, hogy azt mondjam, hogy a legszebb részének az országgyűlési képviselője vagyok. Kifejezetten ügyelünk arra a polgármesterekkel együtt, hogy lehetőség szerint, amennyiben oda nagyberuházás érkezik, ez a választókerületre vonatkozik most, ez tájsebet ne okozzon, és rombolást ne okozzon. Ez idáig sikerült fenntartani ott a társadalmi békét. Tudok róla, hogy vannak olyan beruházások a Balaton-parton, amelyek borzolják a kedélyeket. Én ez idáig ezzel kapcsolatban hatáskörrel nem rendelkeztem.

A jövőre vonatkozóan lehet ilyen kérdése, amennyiben ez önkormányzati vagy kormányhivatali tevékenységet illet, de tekintettel arra, hogy december 31-ig én, mint egyéni választókerületi képviselő, vagy mint magyar adófizető polgár, tudok csak az ügyben megnyilvánulni, ezért most erre itt ez ügyben nem adnék választ, ha megengedi.

Ugyanakkor jogos a kérdése, miszerint ne az elmaradott térségek felzárkóztatásának hátrányára menjen a Balaton fejlesztése. Erre ígéretet tudok tenni. Azt azonban hozzá kell tennem, mert ez talán nem közkeletű, de ha demográfiai adatokat és költözési adatokat nézünk, akkor sajnos azt kell mondanom, hogy Békés vármegye mellett a második legrosszabb demográfiai adatokat a Balaton térsége produkálja. Nagyon-nagyon felgyorsult az elöregedési folyamat. Ebben a koronavírus-járvány is komoly szerepet játszott.

A koronavírus-járvány hozta azt a folyamatot, hogy Budapestről nagyon sokan, jobb anyagi körülményekkel rendelkező fiatalabbak és idősebbek leköltöztek a balatoni nyaralóikba, vagy a volt balatoni nyaralóikba, amelyeket átalakítottak lakóházzá. Ott laknak, és olyan mértékben emelkedtek az ingatlanárak - és ezt tartom a legnagyobb problémának a Balaton térségében -, hogy ma egy Balaton-parti vagy Balaton környéki településen születő, ott pályáját kezdő fiatalnak gyakorlatilag nincsen esélye arra, hogy ott lakást vegyen. (*Csárdi Antal: Budapestben sincs!*) Hát, ez nem vigasz a Balaton-partiak számára, mint ahogy a budapestiek számára sem vigasz, hogy a Balaton-parton drága. De ezen dolgozunk szerintem.

Én azt figyeltem meg, hogy Magyarországon mi egy kicsit, de nem is mi, mert ezt nem akarom behozni ebbe, de sokan kicsit dicséretnek veszik, ha az adott településen magasak az ingatlanárak. Az amerikai befektetők kifejezetten lepontozzák azokat az amerikai településeket, ahol magasak az ingatlanárak, a bérleti díjak vagy a lakásárak, mert ez versenyképességi problémát jelent.

Azon kellene nekünk is dolgozni, és azon gondolkozunk mi, hogy hogyan lehetne azt megoldani, hogy a Balaton - és szerintem ebben abszolút egy irányban gondolkozunk, és szívesen fel is ajánlom az együttműködést - ne csak üdülőhely legyen, hanem meg tudjon maradni lakóterületként is.

Nekem szívügyem. Választópolgárim laknak ott. Az én életemet mind apai, mind anyai ágon tulajdonképpen a Balaton északi és déli partján - Balatonberénytől Balatonalmádiig - körbeveszi, szinte nincsen olyan település, amihez ne kötődne valamilyen formában. Ezen gondolkozunk, és ezen dolgozunk, és azon, hogy a Balaton ne egy túlépített luxuslavór legyen, hanem egy élhető lakóterület, ahova öröm menni, akár kirándulni, akár dolgozni.

A napelemes pályázatok ügyében Ágostházy államtitkár úr segítségét kértem. Nagyon konkrét adatokkal most egy kicsit megbombázom, jó? Nem a menekülés

szempontjából, csak hogy lássa, hogy mennyire komplex problémáról van szó. Tehát a napelemes pályázatra összesen 43 379 pályázat érkezett be, ez családot, illetve háztartást jelent. Ebből támogatást kap 35 495 darab, és az összes támogatási összegnek 124 milliárd forintnak kell majd lennie. Ebből eddig 20,1 milliárd forintot fizettünk ki.

Az okok. Kettő ok van. Az egyik, hogy soha még ilyen mennyiségű pályázat nem érkezett egyetlen felhívásra. A legnagyobb négyezer pályázat volt, ez pedig 43 379, tehát egy tízszeres ugrás volt. Az uniós elszámolás miatt az elszámolás rendkívül bonyolult, és a háztartásoknak nincsen ebben tapasztalata, ebből adódóan rengeteg hibás elszámolás érkezik be.

Két dolgot próbálunk most. Egyrészt, hogy korrekt elszámolások legyenek, ez ügyben adott esetben háztartásról háztartásra próbálunk akár személyesen segítséget nyújtani, és próbáljuk magát az elszámolás rendszerét is a legegyszerűbbre alakítani, de ehhez kellett az EUTAF, tehát az Európai Támogatásokat Auditáló Főosztály és a Bizottság egyetértése is, amely az indulásnál még nem volt meg. Dolgozunk rajta. Elnézést kérünk minden érintettől a késlekedésért, és reméljük, hogy be fogjuk tudni hozni ezt a késlekedést.

Ami az előfinanszírozást illeti, ön is tudja, hogy két operatív program esetében a magyar költségvetés előfinanszíroz. Az egyik a TOP Plusz. Körülbelül 1600 milliárd forintos keret áll rendelkezésre erre a hétéves időszakra, és ennek az összes keretnek már több mint 50 százalékát kiírtuk, pályáztattuk, itt már vannak induló projektek is.

A másik pedig a GINOP Plusz, mert úgy gondoltuk, hogy a vállalkozások segítése és a versenyképesség növelése érdekében ez a legfontosabb stratégiai terület. Itt több mint 30 százalékát írtuk már ki a pályázatoknak, és ezeket előfinanszírozza a költségvetés. Ennyi egyelőre a teherbíró képessége.

Tekintettel arra, hogy a Bizottságnál egy partnerségi megállapodásunk van arra vonatkozóan, hogy együttes finanszírozás lesz, és ráadásul fejnehéz maga a finanszírozási rendszer, ami azt jelenti, hogy az első években a Bizottság vállalta magára, hogy ő adja a nagyobb részét a pedagógusbérek finanszírozásának, így egész egyszerűen a költségvetés teherbíró képessége most ezt nem teszi lehetővé, hogy ezzel induljunk el, hogy ezt előfinanszírozzuk. De nagyon bízunk benne, hogy rövidesen megoldódik ez a kérdés, és a pedagógusok is megkapják azt a bért, ami tervbe van véve.

Szatmáry képviselő úr kérdésére, a 2014-20-as időszakban összesen 31 100 kis- és középvállalkozást támogató program volt. Ezzel próbáltuk támogatni őket. Említettem már, hogy a GINOP keretében már a 2021-27-es időszakban is voltak kiírások, októberben elindult a „Célzott vállalkozásfejlesztési szolgáltatások biztosítása” projekt a GINOP Plusz keretében. Ezek az új vállalkozásfejlesztési támogatások most közel 3,8 milliárd forint összegben fognak megvalósulni. Ez az, amit egyelőre tudunk indulásként, az első időszakban. Amennyiben érkeznek a további uniós források, akkor természetesen meghirdetjük a többieket is.

Budapest közigazgatásának átgondolása. Annak idején, ha jól emlékszem, a 90-es évek elején-közepén még Szegvári Péter dolgozta ki az úgynevezett citykonceptiót, ami akkor a Fidesz hivatalos budapesti közigazgatásireform-konceptiója volt. Ha jól emlékszem, mindenki ellene volt. 2011-ben én csak arra merészkedtem volna, hogy a kormányhivatalok tekintetében - bocsánat, '13-ban -, amikor kialakítottuk a kerületi kormányhivatalokat, akkor ne az összes budapesti kerületben legyen kormányhivatal, hanem a belvárosi kerületek egy-egy kormányhivatalt üzemeltessenek. Talán a képviselő úr is emlékszik, hogy a frakció buktatta meg ezt az elképzelésemet, és állt ki a kerületi önkormányzatok önállósága mellett.

Úgyhogy én nagyon óvatos vagyok Budapest közigazgatásának áttervezésével (*Derűltség.*), de majd gondolkozom még rajta a jövőben. Főleg nem akarnék kinyitni

most, az önkormányzati választások előtt fél évvel egy pártpolitikai vitát, hogy ki mit akar Budapesten. Úgyhogy egyelőre még csak a könyvtárszobai gondolkodások kategóriájába utalnám ezt.

Dávid képviselő úr kérdésére. Inkább szónokinak veszem azt a kérdést, hogy eddig miért a BM-ben volt, de azt tudom mondani, egy közepes meggyőző erejű válaszként, hogy volt ennek hagyománya a magyar kormányzati rendszerekben, 1990 óta az önkormányzatok többször voltak a BM keretében. Egy olyan időszak volt, ha jól emlékszem, a Gyurcsány- vagy a Bajnai-kormány időszakában, amikor Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium volt. Ez volt az egyetlen emlékeim szerint, amikor nem a Belügyminisztériumhoz tartozott az önkormányzati szféra. Talán ez lehetett az oka, hogy a megszokás most is oda terelte. Most megpróbáljuk, reméljük, sikeres lesz ez a modell, és akkor együttesen folytathatjuk ezt a hagyományt.

Térségi fejlesztési tanácsok. Azok a térségi fejlesztési tanácsok, amelyek most is léteznek, a Balatonnál van ilyen, a Közép-Dunánál, Tokaj-Hegyalja, Budapest agglomeráció. Szándékunk szerint azokat kodifikáltuk, akik most is ott vannak. Én a gazdasági kamarákkal kapcsolatban megengedőbb lennék. Én végigjártam, gyakorlatilag minden vármegyében találkoztam már a gazdasági kamara vezetőivel, rendkívül sokszínű, politikai szempontból is, képesség szempontjából is egy rendkívül sokszínű társaság, de az biztos, hogy ha fejlesztéspolitikai célokat akarunk megfogalmazni, akkor őket nem kerülhetjük meg, mert olyan helyi tapasztalattal bírnak, amely tapasztalatok nagyon sokat segítenek nekünk is a koncepció kialakítása során. Ezért én úgy gondolom, hogy nagyobb az autonómiája az MKIK vármegyei szervezeteinek, mint ahogy ez esetben az országos politikában tűnik.

Ami a városokat illeti, én úgy gondolom, hogy amúgy is az a térségi szemlélet, amit a területfejlesztési törvény révén és az elkövetkező lépések révén szeretnénk Magyarországon meghonosítani - funkcionális várostérségek, együtt kezelendő térségek és a többi -, szükségessé teszik kodifikáció nélkül is, hogy tárgyaljanak egymással a felek. Nem tud létrejönni egy olyan funkcionális várostérség-fejlesztési program, hogy az adott megyeszékhely vagy az adott nagyváros vezetője ne üljön le a környező települések polgármestereivel tárgyalni, és ne jussanak konszenzusra.

Én magam is efelé próbálom majd terelni a rendszert, illetve a munkatársaim is. Úgyhogy én abban bízom, hogy sikerül kialakítani egy olyan, részben intézményesített, részben pedig informális folyamatos egyeztetési rendszert, amelynek a kialakulását éppen azzal tudjuk ösztönözni, hogy csak azok a területi egységek, együtt kezelendő térségek részesüljenek a forrásokból, legyen szó akár európai uniós forrásokról, bár itt, mivel nagyobb a determináció, hiszen a '21-27-es időszak már le van tárgyalva az Európai Bizottsággal. Tehát itt a TOP keretében van még mozgásterünk, ahol lehetőség van arra, hogy térségi együttműködések is részesüljenek az európai uniós forrásokból, és három város esetében ez meg is valósul egyébként. Békéscsaba, Szolnok és Gyula úgy adtak be fejlesztési tervet, hogy ez már nemcsak magára a városra, nemcsak a város közigazgatási területére, hanem a térségre is vonatkozik. De abban bízom, hogy ennek a kultúrája kialakul a jövőben.

Ami az alapítványokkal kapcsolatos tárgyalásokat illeti, egész egyszerűen azért nem jutottunk még megegyezésre, mert a másik fél által megfogalmazott kifogások időnként változnak. Tényleg ez van. Eleve az Európai Bizottság egy sokkal bonyolultabb rendszerű intézmény, mint a magyar kormány. A magyar kormányban ilyen értelemben sokkal egységesebb a mandátum meghatározása és a tárgyalási pozíciója is. Az Európai Bizottságnál időről időre is változik, és néha attól is változik, hogy éppen melyik főigazgatóság az, amelyik az előkészítő anyagot írja.

Ebből adódóan voltak olyan időszakok, amikor karnyújtásnyira voltunk a megegyezéstől, sőt, én már abban a hiszemben voltam, hogy tulajdonképpen meg is

egyeztünk, és aztán utána kaptunk olyan értelmező kérdéseket vagy olyan új feljegyzést a Bizottságtól, amelyből kiderült, hogy valójában teljesen máshol vagyunk. Néha személyi összeférhetlenségről van szó, néha hivatali összeférhetlenségről, néha behozzák a közbeszerzési rendszer összeférhetlenségének kérdését, néha a jövőben belépő kuratóriumi tagokról van csak szó, tehát a jövőre vonatkozó szabályozásról, néha visszaható hatályúról, tehát a már most bent lévőkre vonatkozóan, a kinevezés időpontjára vonatkozóan is szó van erről. Ezeket próbáljuk stabilizálni, és így próbálkozunk. Nekünk érdekünk, hogy minél hamarabb legyen egy olyan megállapodásunk, amellyel segíteni tudunk a magyar felsőoktatás összes szereplőjének.

A jogállamisággal kapcsolatos kérdések, és ami az igazságszolgáltatási rendszerrel kapcsolatos problémákat illeti. Itt is abban bízunk, legalábbis a legutóbbi két darab kérdés, ami körülbelül másfél hónappal ezelőtt érkezett, és egy hónapja vagy három hete válaszoltuk meg, az már arra utalt, mintha a közelébe jutnánk a megegyezésnek.

De hozzá kell tennem, hogy az Európai Parlament, amelynek hatáskör szempontjából az égvilágon semmi köze nincsen ehhez - az égvilágon semmi köze nincs ehhez! -, nem könnyíti a helyzetünket. Az Európai Parlamentnek egy nagyon erős eszköze van a Bizottsággal szemben, ez a bizalmatlansági indítvány. Ezzel egyszer már éltek 1999-ben, amikor a Jacques Santer által vezetett Bizottságot gyakorlatilag így buktatták meg, akkor egy korrupciós ügy miatt. Edith Cresson francia biztos asszony megbízási szerződése körül indult el egy olyan problémaköteg, amely végül egy bizalmatlansági indítvány megindításához vezetett, és ezt a bizalmatlansági szavazást megelőzendő, Jacques Santer vezetésével a Bizottság lemondott.

Személyesen is el tudom mondani, hiszen magam is voltam az Európai Bizottságnak tagja, hogy azóta ez a tény és ez az esemény ott van az Európai Bizottság intézményi memóriájában. És hogy mennyire nemcsak elméleti lehetőségről van szó, talán a képviselő úr is emlékszik rá, amikor 2022 augusztusában Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke vette magának a bátorságot, és aláírt egy megállapodást Lengyelországgal a Helyreállítási Alaphoz való hozzáférésről, akkor az Európai Parlament liberális vagy Réunion Europe elnevezésű frakciójának képviselői abban a pillanatban elkezdtek az aláírásgyűjtést egy bizalmatlansági indítvány megindításához.

Egész egyszerűen az Európai Bizottság a tárgyalások során is érezhetően tart attól, hogy ha megállapodik Magyarországgal, akkor az Európai Parlament bizalmatlansági indítványt fog ellene indítani. Az Európai Parlament eddig kétféle vagy három olyan határozatot fogadott el, amiben expressis verbis megtiltotta az Európai Bizottságnak, hogy megállapodjon Magyarországgal, és uniós forráshoz jusson Magyarország.

Tehát mondhatjuk, hogy egy olyan politikai nyomás alatt van az Európai Bizottság, amelynek következtében nagyon nehéz tárgyalni az Európai Bizottsággal, mert egész egyszerűen a saját egzisztenciális érdekei miatt retteg attól, hogy megállapodjon Magyarországgal. Persze ők ezt nem így fogják mondani, de valójában ez a helyzet, és ezért nagyon nehéz a megállapodás, ezért jönnek mindig újabb értelmező kérdések, újabb kiegészítések, újabb problémák, tolják maguk előtt az ügyet. 2024 júniusában európai parlamenti választások lesznek, és ahogy közeledünk egyre közelebb a választásokhoz, nyilvánvalóan egyre inkább a politika tűszává válnak a mi tárgyalásaink.

Witzmann képviselő úr kérdésére: a Siófok-Kaposvár vasútfejlesztési koncepció is benne lesz a dél-dunántúli közlekedésfejlesztési programban. A nehezét az jelenti, hogy úgy néz ki, hogy nagyon nehéz európai uniós forrást szerezni minden olyan

közlekedésfejlesztési koncepcióra, amely nem a TEN-T európai fő közlekedési vonalak korszerűsítését szolgálja.

Én hasonlóképpen küzdök a Balaton másik oldalán a villamosításért, mert a déli parton már könnyen turistáskodnak az emberek, ott villamosvonatok viszik a turistákat, az északi parton ez csak Balatonfüredig valósult meg.

Ugyanúgy nagyon-nagyon nehéz tárgyalásokon vagyunk túl, és egyáltalán nem biztos, hogy sikerül európai uniós forrást, illetve finanszírozást szerezni rá, de a térségen belüli, a dél-dunántúli térségen belüli közlekedési összeköttetések kulcsfontosságúak a belső perifériák felszámolása szempontjából, és a Siófok-Kaposvár-vasútvonal és egyébként az oda vezető közúti összeköttetés is segíthet nekünk annak a térségnek a felnyitásában.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr kérdésére: a büntető törvénykönyv most is ismeri a költségvetési csalást mint törvényi tényállást. Szigoríthatjuk a tételeit. Itt eseti jellegű ügyekről van szó. Mint említettem, több mint 50 ezer projektet finanszírozunk egy hétéves időszakban. Általában az újságcikkek - nem az újságírókat akarom hibáztatni, hanem az emberi természet kíváncsiságát - nem arról az 53-54 ezerről szólnak, amelyek sikeresen zajlanak, és jól számolják el, hanem arról a 2-3 ezerről, amelyek esetleg problémásak. De még ennyi sincs valójában, ennél is kevesebb van.

Magyarország jó felhasználója az uniós forrásoknak, alapvetően jó felhasználója. Sőt, nemcsak jó felhasználója, de jó az együttműködés az Európai Unió Csalás Elleni Hivatalával, jó az együttműködés az Európai Unió ügyészségével is. Az európai uniós ügyészség vezetője mondta azt, hogy annak ellenére, hogy Magyarország nem csatlakozott az európai uniós ügyészséghez tagként, a magyar ügyészi szervezetrendszerrel jobb az együttműködése, mint sok más olyan tagállam bűnüldöző szerveivel, amelyek csatlakoztak az európai ügyészséghez. Az OLAF által a magyar beruházások ügyében közzétett panaszok vagy észrevételek tekintetében a magyar arány az egyik legmagasabb, amely büntetőügyé fordul át. Tehát mi vagyunk az a tagállam, amely az egyik legkiemeltebb jelentőséget tulajdonítja az OLAF által észlelt ügyeknek. Tegyük hozzá, hogy itt a négyes metró ügye egy olyan hatalmas adag, amelyet mindig cipelünk a puttonyunkban. Természetesen mi magunk is mindent megteszünk annak érdekében, hogy a korrupciót és a csalást lehetőleg a minimális szintre szorítsuk.

Tegyük hozzá, hogy az esetek többségében - ezt látom a munkám során én is -, megkockáztatom, nem szándékos bűncselekményről van szó, hanem adott esetben az európai uniós források felhasználása terén korlátozott kompetenciáról. Az uniós források rendszere egy nagyon bonyolult finanszírozási rendszer, sok esetben meghaladja egy-egy önkormányzati hivatal szakértelmét, és adott esetben nem is arról van szó, hogy el akarnak tüntetni pénzeket, rosszul számolnak el, nem jól könyvelik el és a többi, és a többi.

A reményeink szerint hivatalba lépő területfejlesztési szolgálatnak többek között az lesz majd az egyik feladata, hogy segítse az önkormányzatokat ebben, és ha kell, akkor egyedi tanácsadással és ügyintézással is. Reményeim szerint ez is hozzájárulhat az egész szféra további fehéredéséhez.

Lakossági energiahatékonysági programok most is vannak, és lesznek is a jövőben az RRF keretében is. Az Újjáépítési Alap keretében megvalósuló projektek alapvetően a zöldátállást és a digitális átállást célozzák. Ezen belül is különös jelentősége van a zöld átállásnak, az energetikai beruházásoknak, amelyeknek egy része nagy energetikai infrastruktúra-korszerűsítés, hiszen a napelemeknél a teherhordó képességgel is probléma van. Másrészt pedig lakossági energiahatékonysági projekteket is fog finanszírozni reményeink szerint.

A kohéziós pénzekből olyan bértámogatási alapot létrehozni, amely esetleg segítséget jelent; egyrészt a GINOP Pluszon belül is van, de ami talán nagyobb mértékben jelenthet segítséget, a TOP Pluszon belül az úgynevezett foglalkoztatási paktumok keretében van lehetőség arra, hogy a munkáltatók a jövőben európai uniós források felhasználásával hozzájáruljanak a bérfelzárkóztatáshoz.

Én értem az ön szempontját, hogy a bérkérdést tegyük a felzárkózás központi kérdésévé, a nemzetiössztermék-alapú statisztika az Európai Unióban elfogadott hivatalos felzárkóztatás alapja, tehát mi csak ez alapján tudunk tárgyalni. Természetesen mi is nézzük - hiszen vásárlóerő-paritáson is vannak ezek a statisztikák - ezt a felzárkózást, illetve ennek az ütemét. Nem vagyunk nyugodtak mi sem, szeretnénk, ha gyorsabb lenne, de abban bízunk, hogy egy idő után éreztetni ez a hatását. Nem kis bérfeszültséget vált ki, talán itt, Budapesten sem, de amit tudok, hogy Nyugat-Magyarországon egyértelműen óriási ebből a szempontból a bérfeszültség, az osztrák és a magyar bérszínvonal közötti különbség. Az ottani vállalkozóknak nagyon komoly versenyképességi problémát jelent, és reméljük, hogy ezt a közeljövőben meg tudjuk oldani.

Cseresnyés képviselő úr kérdésére: Nagykanizsa a nyugat-magyarországi régióhoz tartozik, illetve a nyugat-dunántúli régióhoz tartozik, bocsánat, valóban kilométerek választják el attól, hogy a dél-dunántúli régióhoz tartozzon. Valahol mindig kell húzni határt. Mi a térségi fejlesztésekkel arra teszünk kísérletet, hogy a határok ne abszolút akadályok legyenek. Tehát ezen dolgozunk, és Nagykanizsa esetében ennek valóban nagyon erős érvei vannak, hiszen egy olyan várostérség, ahol a várostérség jelentős része másik vármegyébe tartozik. Szerintem ezt könnyebb megoldani a fejlesztések összehangolása szempontjából, ami a nehezebb, a pályázatoknál a támogatásintenzitás különbsége.

Annak idején informálisan mondtam egy javaslatot a nagykanizsaiaknak - ezt nyilvánosan nem fogom elmondani -, de egyelőre azt még nem tudom, hogy ezt hogyan lehet orvosolni. Itt az Európai Unió által megállapított, illetve elfogadott regionális határon vagyunk, ezért más a támogatásintenzitás meghatározása, és ezt az Európai Bizottsággal való megállapodásunk tartalmazza. De ami a szolgáltatásokat illeti, ott igyekszünk minél hamarabb összekötni a somogyi oldalon lévő településeket Nagykanizsával, illetve annak a kisugárzásával.

A dél-dunántúli komplex tervezésnél most a keret van meg. Mayer Gábor államtitkár úr vezetésével a munka januártól kezdődik ennek a lebontására. Egyrészt a minisztériumoktól kérjük azokat a szakértőket, akik ténylegesen hozzá tudnak járulni, másrészt pedig a térség szereplőit is kérjük, hogy azonosítsuk időtávon is, rövid, közép- és hosszú távon azokat a projekteket, amelyekhez aztán utána a forrásokat meg tudjuk szerezni, illetve ahol már látható, hogy uniós források állnak rendelkezésre, úgy próbáljuk ezeket a projekteket hozzáigazítani.

Azért van nehéz dolgunk, mert a 2021-27-es időszak szinte kizárólag ágazati logika mentén fogalmazódott meg, ennek a prioritásai. Abban bízunk, hogy a '28. január 1-jén kezdődő pénzügyi tervezési időszakban már hangsúlyosabban jelennek meg a területi elemek is, és ebből adódóan akkor már ezek a térségek sokkal jobban tudják majd hasznosítani a rendelkezésre álló pénzeket.

Ami most számunkra rendelkezésre áll, az részben a TOP, részben pedig azon operatív programok, ahol legalább halványan valamilyen területi dimenzió megjelenik, illetve a nemzeti költségvetés által a jövőben reményeink szerint rendelkezésre álló területfejlesztési források. Köszönöm szépen a kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönjük a válaszokat, miniszter úr. *(Csárdi Antal jelentkezik.)* Csárdi képviselő úr, van olyan kérdés, amire nem kapott választ? Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a válaszokat is. Egy kérdésre, ami, azt gondolom, hogy a legfontosabb a jövőt vizsgáló kérdések közül, vélhetően véletlenül, lemaradt a válasz. *(Szatmáry Kristóf távozik az ülésteremből.)*

Ahogy említettem, Lázár János azt mondta, hogy ahol nem egy ajánlattevős közbeszerzés van, ahhoz képest, ahol megjelent a többi ajánlattevő, ott 30-40-50 százalékkal olcsóbb ajánlatok jöttek be. Ebből egyértelműen látszik, hogy ez az ajánlatokban megjelenő különbség azért korrupciós csatornákon elfolyó pénz. Az a kérdésem a miniszter úrhoz, hogy mit kíván tenni a minisztériuma annak érdekében, hogy ezeket az elvesztett pénzeket visszaszerezze, tehát nem a jövőben, hanem a múltban elvesztett pénzeket hogyan kívánják visszaszerezni. Köszönöm szépen, és elnézést.

DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter: Bocsánat! Azért hagyhattam ki esetleg, mert nekünk erre vonatkozóan nincsen adatunk. Ezt Lázár miniszter úr tudja, ő az építési és közlekedési miniszter, hogy a közbeszerzések milyen árajánlattal meg hogyan jönnek be. Ezeket ő tudja alapvetően. Tehát ezeket ő tudja elmondani, hogy ezek hol vannak. *(Csárdi Antal: Mit csinálna? Hogyan szerezné vissza?)* Én nem tudom, hogy eltűnnek-e. *(Derültség.)* Tehát innentől kezdve a munkamegosztás közöttünk abban áll, hogy mi dolgozzuk ki a programokat, és onnantól kezdve, hogy megindul a kivitelezés, ez Lázár miniszter úr tárcájához tartozik.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr, hogy a rendelkezésünkre állt. Köszönjük azt a rengeteg információt, amit megosztott képviselőtársainkkal. Reméljük, hogy a következő évben a kibővült tárca megnövekedett feladatainak terheit is hasonló eredményességgel fogja viselni a miniszter úr és a minisztérium is, mint most, hiszen két nagyon fontos terület az, ami új elemként a minisztériumhoz kerül. Úgyhogy sok sikert kívánunk önnek és munkatársainak is, és várjuk majd a következő beszámolót.

Az 1. napirendi pontot lezárom, egy perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Az ülésről távozik dr. Seszták Miklós, Z. Kárpát Dániel és Tordai Bence.)*

A komplex épületenergetikai mélyfelújítási programról szóló H/5619. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Köszönöm szépen a türelmet. Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a bizottsági ülést. A 2. napirendi pontunkra térünk rá, melynek keretében a komplex épületenergetikai mélyfelújítási programról szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk, melyet Bakos Bernadett és Kanász-Nagy Máté képviselők nyújtottak be. Kanász-Nagy Máté képviselő úr megtisztelt bennünket a bizottság ülésén előterjesztőként. Öné a szó!

Kanász-Nagy Máté szóbeli kiegészítése

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Üdvözlöm a tisztelt bizottság tagjait. Nem először nyújtjuk be ezt a javaslatunkat, amely egy hosszú távú, komplex épületenergetikai mélyfelújítási program elindításáról szól. Csak röviden foglalnám össze ennek a lényegét.

Mi úgy gondoljuk, hogy megvan az az építőipari kapacitás a magyar gazdaságban, hogy évente százezer lakás mélyfelújítását el lehet végezni, gyakorlatilag egy vissza nem térítendő hiteltámogatási program keretében biztosítanánk ennek a forrásait, amit a háztartások vehetnek igénybe. Ezt a támogatást fel lehetne használni

szigetelésre, nyílászárócserére, energiaforrásokat hasznosító eszközök telepítésére, felújítására, korszerűsítésére.

Tulajdonképpen három nagy célt teljesítene ez a program, ha ezt el lehetne indítani Magyarországon. Egyrészt ez jelentené a fenntartható rezsicsökkentést, a rezsiszámlák tartós alacsonyan tartását, hiszen az a legolcsóbb energia, amit nem használunk el. Biztosítaná a klímacélokat, a környezetvédelmi célokat, hiszen az a legzöldebb energia, amit nem használunk fel, illetve megfelelő támogatást biztosítana a hazai kkv-szektor, építőipari szektor számára is. Ez munkahelyteremtési pozitív hatással is járna, fenntartható, kiszámítható módon, és ezek válságálló munkahelyek is lennének.

Illetve két olyan kifejezést szeretnék említeni, amit a magyar kormány képviselői szoktak hangoztatni. Az egyik, hogy Magyarország klímabajnok. Ha ez így van vagy így lenne, akkor ezt a programot a kormány, azt gondolom, mindenképpen támogatná, hiszen nagyon fontos klímavédelmi célokat is szolgál. Illetve nemrég Novák Katalin köztársasági elnök asszony a 28. klímacsúcson Dubajban úgy fogalmazott, hogy miénk a világ egyik legambiciózusabb klímaprogramja. Ha ez így van, akkor ezt a programot jó lenne, hogyha végrehajtaná a magyar kormány, például az épületszigetelési program elindításával, amire tehát ezúton is megtettük a javaslatunkat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. A kormány fontosnak tartja az épületenergetikai korszerűsítéseket. Már a korábbi időszakban, 2008 és 2020 között mintegy 300 ezer lakás tekintetében költött 90 milliárd forintot, mármint az előző és a mostani kormány ezekre a célokra. És hogy a magyar kormány mennyire komolyan veszi ezt a dolgot, 2021-ben elfogadott egy kormányzati stratégiát a hosszú távú felújítási stratégiában, amelyben nagyon ambiciózus célokat határozott meg. Konkrétan azt, hogy 2030-ra 20 százalékos megtakarítást kíván elérni a lakóépület-állomány energiafelhasználását tekintve, ezt 2040-re már 60 százalékra kívánjuk emelni, 2050-re pedig azt szeretnénk elérni, hogy az összes épület 90 százaléka nulla energiafelhasználású legyen, mármint hogy abszolút szén-dioxid-kibocsátásmentes energiaellátással történjen. Tehát ezek valóban egészen ambiciózus célok, közel állnak megfogalmazásban a köztársasági elnök asszony által megfogalmazottakhoz.

És hogy erre legyen is forrás, meg tudjuk valósítani, a hazai költségvetési források mellett az Európai Unió is partner ebben, hiszen a REPowerEU programot beletette az RRF2-be, és így lehetőségünk van arra, hogy a hazai források mellett európai uniós forrásokat is igénybe vegyünk majd. Ahogy a miniszter úr az előző napirendi pont tárgyalása során jelezte, ebben még egyeztetés van az Európai Bizottsággal, hogy milyen konkrét projektekhez milyen támogatást ad majd az Európai Unió, de nyitottak arra, hogy ebben megállapodás legyen. Tehát a kormánynak egészen határozott elképzelései vannak ezen a téren, ezért nem támogatjuk az önkormányzatok indítványának a tárgysorozatba vételét.

Úgy látom, hogy további képviselői hozzászólási igény nincs, visszaadom a szót Kanász-Nagy Máté előterjesztőnek. Képviselő úr, öné a szó!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Egy rövid reakció: akkor a határozott és ambiciózus célkitűzésekhez, azt gondolom, határozott és ambiciózus programot illene hozzáilleszteni, illetve kapcsolni.

Amit említett az elnök úr, ehhez képest mi nagyobb programban, nagyobb fejlesztésekben gondolkozunk, hiszen ez legalább évente százezer lakásra vonatkozna, évente legalább 600 milliárd forint értékben. És még egy adatot hadd hozzak ide, hogyha megnézzük, hogy Magyarországon milyen arányban találjuk meg a korszerű ingatlanokat, akkor annál, ami energetikai szempontból korszerű, itt alig 20-

25 százalékos arányt látunk. Egyébként ez a környező országok 30-35, akár 40 százalékos arányához képest is elmarad, pláne Ausztria, Németország, Nyugat-Európa egyes országainak akár 60-70 százalékos arányaihoz képest. A mi programunk nem csupán új építésű ingatlanokra vonatkozik, hanem a meglévők felújítására is.

Úgyhogy én látom ezeket az ambiciózus célokat, de szerintem ezek akkor tudnak megvalósulni, hogyha ehhez megfelelő programokat rakunk hozzá. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vita lezárását követően szavazásra kerül sor. Kérem, a tárgysorozatba vételt illetően képviselőtársaim most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. 3 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt.

Köszönöm szépen képviselő úrnak, hogy eljött a bizottság ülésére és rendelkezésünkre állt. A 2. napirendi pontot ezzel lezárjuk.

Egy igazságos adórendszer kialakításáról szóló H/6062. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Áttérünk a 3. napirendi pontra, melynek keretében egy igazságos adórendszer kialakításáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk, melyet Gelencsér Ferenc képviselő úr és momentumos képviselőtársai nyújtottak be.

Az előterjesztők részéről nem látok senkit az ülésteremben, így szavazásra teszem fel a kérdést. Kérem, hogy a tárgysorozatba vételt illetően most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság igen szavazat nélkül, 9 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba az indítványt. A 3. napirendi pontot is lezárjuk.

Egyebek

Rátérünk a 4. napirendi pont, amely az egyebek. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e bejelentenivalójuk. *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Nekem van egy örömteli hírem képviselőtársaim számára: ez volt az utolsó bizottsági ülés ebben az évben. Köszönöm szépen mindenkinek, hogy az egész ülészakon biztosította a határozatképességet. Ebben az ülészakban is rengeteg bizottsági ülést tartottunk. Nagyon sok fontos és súlyos napirendet tárgyaltunk, minden alkalommal az önök támogatásának és segítségének köszönhetően határozatképes volt a bizottság, úgyhogy ezt külön köszönöm önöknek.

Áldott karácsonyt és jó pihenést kívánok mindannyiuknak, képviselőtársaimnak és a segítőinknek is, a jegyzőkönyvvezetőknek és a kollégáimnak is! Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Az ülést bezárom. Mindenkinek áldott, békés karácsonyt és jó pihenést kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 2 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Farkas Cecília és Vicai Erika